

Uittreksel uit: [Philips personeel in het verzet \(deel 1 van 5\)](#)

Cor Gehrels

C. A. Gehrels

Cor is geboren op 20 juni 1906 te Haarlemmermeer en overleden in [concentratiekamp Mittelbau](#) (kamp Dora) op 23 maart 1945. Hij was werkzaam bij Philips. Onder zijn leiding werd in het NatLab van Philips een geheime zender gebouwd, hiernaast was hij actief op alle fronten van het verzet.

Vader van 7 kinderen

Zijn vrouw wist deels van zijn activiteiten.

Hij zei altijd: "Wat je niet weet, kun je ook niet vertellen". Zijn oudste dochter van 14 jaar komt bij een beschieting door geallieerd vuur, beschietingen vanuit vliegtuigen i.v.m. spoorlijnen, om het leven bij Halfweg op 23 maart 1945, dezelfde dag als Cor overlijdt.

"Herrijzend Nederland"

Hij was de verantwoordelijkste man voor de zender "Herrijzend Nederland"

Verjaardagsfonds

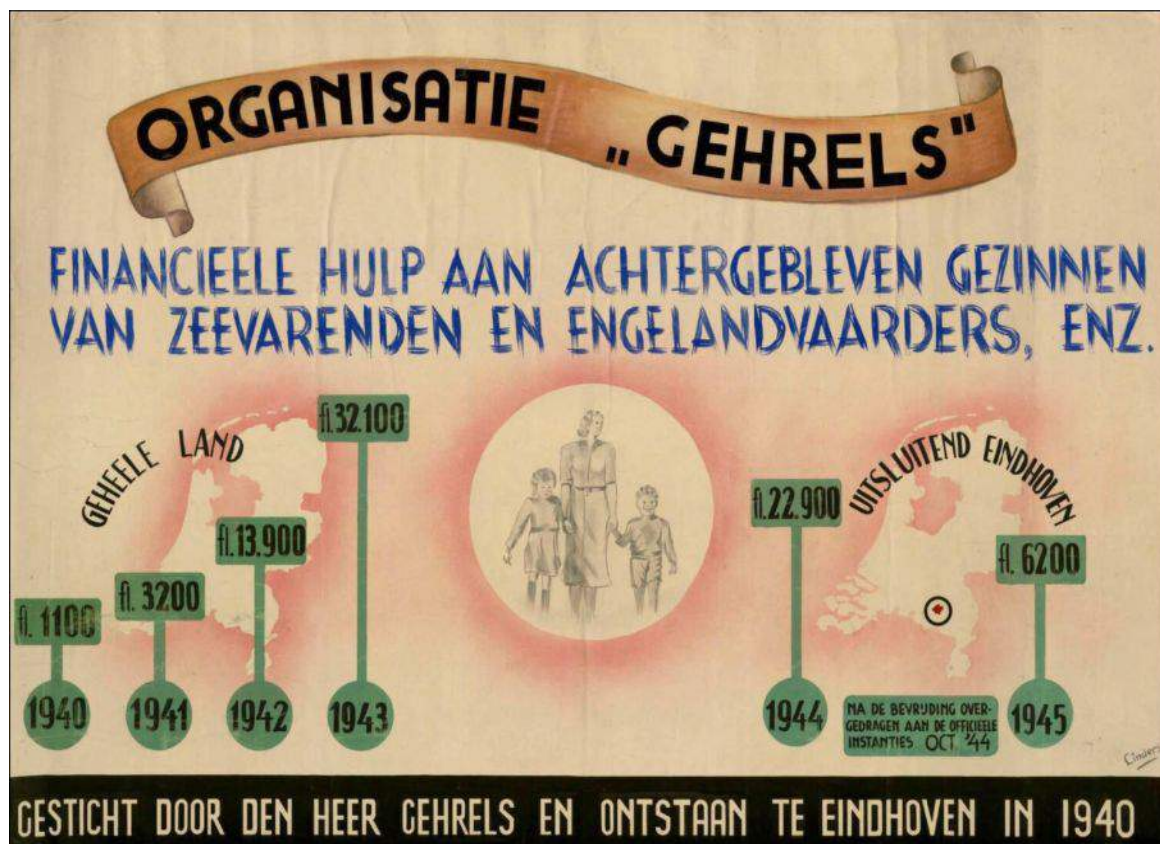
Oprichter verjaardagsfonds om kinderen en vrouwen die achterblijven te helpen. Eerst een collega van Natlab, later gezinnen marechaussees Dit fonds groeide uit tot het N.S.F.

Actief in verzet

Hij schreef voor ondergrondse bladen en verspreidde die nachts, lopend op kousenvoeten. Hij verzamelde gegevens die naar Engeland werden door gezonden, hij hielp onderduikers en nam zelfs Joden in zijn huis op.....

Cor Gehrels was voor de oorlog voorzitter van de Nederlandse Vereniging voor Internationaal Radioamateurisme (NVIR).

Cor heeft o.a. een marconisten opleiding gedaan. In zijn jonge jaren heeft hij gevaren op de grote vaart. Hij was een erg actieve zend-amateur (PA0QQ).

Hij stichtte het z.g. "verjaardagsfonds" in 1940 op (later in 1947 het Gehrelsfonds of "organisatie Gehrels" genoemd, ook soms ten onrechte aangeduid als Trompfonds) voor hulp aan de achtergebleven gezinnen van aanvankelijk de gezinnen van politieke gevangenen ondersteunde, wierp zich na de afkondiging van de Duitse maatregel met kracht op de verzorging van zeemansgezinnen. Aanvankelijk hield dit fonds zich uitsluitend met verjaardagen van zeemansvrouwen bezig: hen werd op hun verjaardag een bedrag van f25,- uitgekeerd en aan hun kinderen f 10,-. Aangezien het geld bij deze groep door schenkingen in ruime mate binnenkwam kon in een later stadium tot een min of meer regelmatige maandelijkse uitkering worden overgegaan. Deze bestond niet uit een van tevoren vastgesteld bedrag; elke maand werd opnieuw de financiële toestand van de betreffende gezinnen beoordeeld en pas daarna volgde uitkering van het vastgestelde bedrag. In gevallen van ziekte werden extra uitkeringen verricht. De gevers en verdelers bestonden grotendeels uit personen die bij Philips werkzaam waren. Het geheel werd later geleid door I.J. van den Bosch (schuilnaam 'Pa' van den Berg) en andere Philipsmensen. Zie het eerder genoemde N.S.F. in dit artikel.

Hij was uiteindelijk de verantwoordelijkste man voor de zender "Herrijzend Nederland", waar hij al in de eerste bezettingsjaar aan begonnen was, zelfs voordat de Nederlandse regering hiervoor opdracht gaf. De zender was al midden 1942 klaar.

Naast deze activiteiten is Cor ook betrokken bij de harde en gewapende verzet tegen de Duitse Nazi's. De Philipskoerier van 3 oktober 1959 schrijft over hem: "Hij schreef voor ondergrondse

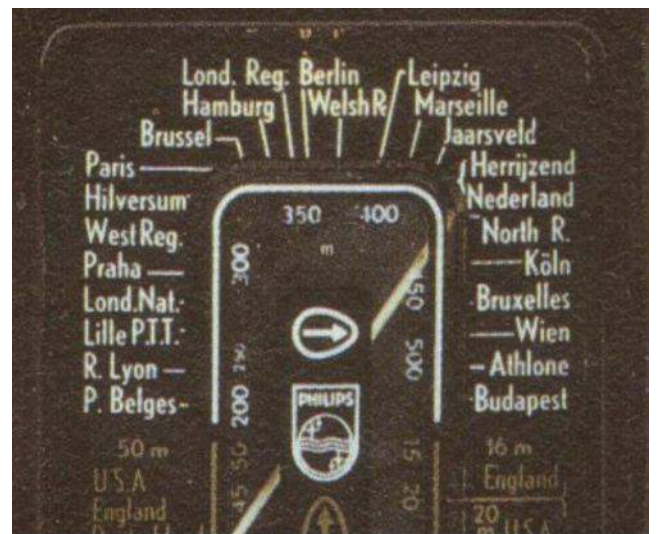
bladen en verspreidde die nachts, lopend op kousenvoeten. Hij verzamelde gegevens die naar Engeland werden door gezonden, hij hielp onderduikers en nam zelfs Joden in zijn huis op, hoewel beide echtelieden aanvankelijk hadden afgesproken dat zij, met het oog op hun zeven kinderen, niet iets zouden doen waardoor zij beiden zonder meer voor het vuurpeleton konden komen. Ook hielp hij bij neergekomen geallieerde piloten en anderen te ontsnappen".

Cor is, begin juli 1943 op zijn huisadres, St Gerarduslaan 10 gearresteerd. Waarschijnlijk doordat iemand die gearresteerd was, zijn adres heeft genoemd. Hij is via politiebureau Eindhoven, waar hij hevig gemarteld werd, overgebracht naar Haaren; vandaar naar Vught en 5-9-1944 op transport gesteld naar Oraniënburg en 23 maart 1945 in het concentratiekamp Mittelbau overleden.

Zijn arrestatie stond in verband met het leveren van politie en maréchaussée-uniformen, welke gebruikt werden om het vervoer van neergekomen piloten met meer veiligheid te kunnen volbrengen. Door hem werd veel zendmateriaal en onderdelen verstrekt, bestemd voor geheime zendinstallaties voor allerlei verzetsgroepen. Cor Gehrels maakte ook deel uit van het netwerk van [Rien van Bruggen](#), [Piet Haagen](#) en [K.P Sander](#) i.v.m. de pilotenhulp waar hij ook actief in was.

Cor is 38 jaar geworden. Hij laat een vrouw met zes minderjarige kinderen achter.

In Acht is in de verzetsbuurt een straat naar hem vernoemd: Cor Gehrelslaan. Postuum heeft hij het Verzetsherdenkingskruis gekregen. Dat radio's de zender aanduiding "Herrijzend Nederland" kregen heeft hij niet meegemaakt. Over "Herrijzend Nederland" zie [onderaan](#).

[Collectors item](#): een Philips 204U uit 1944/1945 met de zenderaanduiding "Herrijzend Nederland" op de stationsschaal

„Organisatie Gehrels”.

L. S.

Hieronder vindt U eenige gegevens over de werkzaamheden van de „Organisatie Gehrels”.

Hoewel de organisatie of het fonds nooit een naam gedragen heeft, was zij toch aan velen onder bovengenoemde naam bekend. Het komt ons voor, dat wij den Heer C. A. Gehrels, de stichter en onvermoeide werker van dit fonds, die ons allen door zijn bezielende woorden en nobel voorbeeld steeds aangespoord heeft dit werk voort te zetten en uit te breiden, niet beter kunnen eeren, dan door zijn naam voorgoed aan dit werk te verbinden. Hij werd het slachtoffer van zijn menschlievend werk en werd door de Duitschers voor zijn nobel streven beloond met het lijden in hun beruchte concentratiekampen tot hij in Januari 1945 overleed in het kamp DORA, bij Nordhausen.

Verder zullen in dit verslag geen namen van medewerkers genoemd worden. Wij hopen, dat iedereen, die dit werk steunde voor zichzelf overtuigd is, dat hij deed wat hij kon om ook dit doel van het algemeen verzet te doen slagen. Te weten, dat wij onze plicht deden is onze eenige, maar dan ook volledige belooning.

ONTSTAAN.

De directe aanleiding tot het ontstaan van het fonds was een blijk van saamhoorigheid van het personeel van een der fabrieksafdeelingen der N.V. Philips' Gloeilampenfabrieken. Een der leden van het personeel van die afdeeling, die tijdens de oorlogsdagen van 1940 in dienst was bij de Kon. Ned. Marine, behoorde daardoor tot diegenen, die, gescheiden van hun familieleden, jaren lang zouden blijven vechten voor onze bevrijding. Toen nu, juist op zijn verjaardag, dezen marineman een zoon geboren werd, besloten zijn collega's om, zooals gebruikelijk, van hun belangstelling bij deze bij de gebeurtenis te doen blijken. Bij de collecte die in kleine kring voor dit doel gehouden werd bleek de offervaardigheid zeer groot. De Heer Gehrels vroeg zich toen af, of er niet meerdere gevallen zooals dit waren en of het niet wenschelijk zou zijn ook die gezinnen een blijk van medeleven te geven. Na verschillende besprekingen stelde hij toen voor, om een gezamenlijke actie daartoe op touw te zetten.

DOEL.

Het was de bedoeling in de eerste plaats financieele steun te verleen in die gevallen waar dit noodig zou blijken. Nog belangrijker werd echter geacht de moreele steun die voor de betrokkenen van de getoonde belangstelling zou uitgaan. Hoewel het natuurlijk onmogelijk was, ook maar in geringe mate, voor de betrokken gezinnen het gemis van man, vader of zoon te vergoeden, waren wij toch van oordeel, dat den families het gevoel moest gegeven worden, dat zij niet geheel alleen

Vrij Nederland.

OVERZICHT:

	Inkomsten:	Uitgaven:
1941	f 4135.40	f 3231.32
1942	„ 13754.12	„ 13845.49
1943	„ 32920.72	„ 32272.43
1944	„ 23861.63	„ 22701.69
1945	„ 4171.14	„ 6079.00
	f 78843.01	f 78129.93

Saldo op 1 October 1945: f 713.08.

[Download hier](#) het originele document in PDF, hieronder de tekst versie

LS

Hieronder vindt u enige gegevens over de werkzaamheden van de „Organisatie Gehrels”.

Hoewel de organisatie of het fonds nooit een naam gedragen heeft, was zij toch aan velen onder bovengenoemde naam bekend. Het komt ons voor dat wij den Heer C. A. Gehrels, de stichter en onvermoeide werker van dit fonds, die ons allen door zijn bezielende woorden en nobel voorbeeld steeds aangespoord heeft dit werk voort te zetten en uit te breiden, niet beter kunnen eren, dan door zijn naam voorgoed aan dit werk te verbinden. Hij werd het slachtoffer van zijn menslievend werk en werd door de Duitsers voor zijn nobel streven beloond met het lijden in hun beruchte concentratiekampen tot hij in januari 1945 [de juiste datum is 23 maart 1945] overleed in het kamp DORA, bij Nordhausen.

Verder zullen in dit verslag geen namen van medewerkers genoemd worden. Wij hopen, dat iedereen, die dit werk steunde voor zichzelf overtuigd is, dat hij deed wat hij kon om ook dit doel van het algemeen verzet te doen slagen. Te weten, dat wij onze plicht deden is onze enige, maar dan ook volledige beloning.

ONTSTAAN.

De directe aanleiding tot het ontstaan van het fonds was een blijk van saamhorigheid van het personeel van een van de fabrieksafdelingen van de N.V. Philips' Gloeilampen fabrieken. Een van de leden van het personeel van die afdeling, die tijdens de oorlogsdagen van 1940 in dienst was bij de Kon. Ned. Marine, behoorde daardoor tot diegenen, die, gescheiden van hun familieleden, jaren lang zouden blijven vechten voor onze bevrijding. Toen nu juist op zijn verjaardag, dezen marineman een zoon geboren werd, besloten zijn collega's om, zoals gebruikelijk, van hun belangstelling bij deze bij de gebeurtenis te doen blijken. Bij de collecte die in kleine kring voor dit doel gehouden werd bleek de offervaardigheid zeer groot. De Heer Gehrels vroeg zich toen af, of er niet meerdere gevallen zoals dit waren en of het niet wenselijk zou zijn ook die gezinnen een blijk van medeleven te geven. Na verschillende besprekingen stelde hij toen voor, om een gezamenlijke actie daartoe op touw te zetten.

DOEL.

Het was de bedoeling in de eerste plaats financiële steun te verlenen in die gevallen waar dit nodig zou blijken. Nog belangrijker werd echter geacht de morele steun die voor de betrokkenen van de

getoonde belangstelling zou uitgaan. Hoewel het natuurlijk onmogelijk was, ook maar in geringe mate, voor de betrokken gezinnen het gemis van man, vader of zoon te vergoeden, waren wij toch van oordeel, dat den families het gevoel moest gegeven worden, dat zij niet geheel alleen tegenover de steeds groeiende moeilijkheden stonden en dat offers, die zij moesten brengen, niet vergeten werden, door degenen voor wie ze gebracht werden.

Wij waren van oordeel, dat het niet meer dan onze plicht was hen te steunen en dat het een eeuwige schande zou zijn als zij, die straks na de bevrijding zouden terugkeren zouden moeten constateren, dat wij hun gezinnen in de steek gelaten hadden.

ORGANISATIE.

Het was natuurlijk in de eerste plaats nodig de adressen te verzamelen van diegenen, die voor hulp of belangstelling in aanmerking kwamen. Of te beginnen werden de adressen van hen, die bij de N.V. Philips werkzaam geweest waren zoveel mogelijk verzameld. Dit geschiedde afdelingsgewijs.

Verder verschaftte een ambtenaar van de Afd. Sociale Zaken van het Eindhovense Gemeentebestuur ons de adressen van hen, die kostwinnersvergoeding genoten. Zo kwamen wij o.a. in het bezit van adressen van families van marechausees, die in Engeland waren. Uiteindelijk verschaftte een bestuurslid van een organisatie van marechausees ons de adressen van de families van alle „vermiste” marechausees. Op deze manier werd het werk, dat eerst een lokaal karakter droeg, steeds meer uitgebreid.

In het begin werd alles vanuit Eindhoven gefinancierd, maar om zo veilig mogelijk te werken werd zoveel mogelijk gedecentraliseerd en werd ernaar gestreefd het bestreken gebied, dat op den duur de drie Zuidelijke Provincies omvatte, te verdelen in verschillende districten, De opzet was deze districten, die hun centrum hadden, in de grotere steden, geheel „selfsupporting!” te maken, dat wil zeggen dat ieder district ook zelf de benodigde gelden verzamelde. Dit gelukte echter lang niet in alle gevallen, daar de plaatselijke omstandigheden of gebrek aan activiteit onder de medewerkers soms onoverkomelijke hindernissen in de weg legden.

Ook in het Westen des lands werden pogingen gedaan om tot oprichting van dergelijke organisaties te komen, waarvan er enkele zeer goed geslaagd zijn. Door deze activiteit kwamen wij in contact met organisaties, die op hetzelfde terrein werkzaam waren en die soms over zeer grote financiële hulpbronnen beschikten. Na rijp beraad werd besloten de aangeboden ruime financiële steun te aanvaarden, de daaraan verbonden gevaren ten spijt.

Als tegenprestatie hadden wij ons verplicht alle steungevallen in de omgeving van Eindhoven van deze organisatie over te nemen. Dit zou geheel normaal geweest zijn, als er niet een geval bij was geweest waar het steun aan onderduikers betrof. Juist dit geval is den Heer Gehrels noodlottig geworden.

Hierbij dient opgemerkt te worden, dat om, veiligheidsredenen de organisatie een vrij nauwkeurig omschreven arbeidsterrein had. Gesteund werden de verwanten van hen, die zich buiten het door den vijand bezette gebied bevonden. Hierbij werd niet alleen gedacht aan de gezinnen van hen die in militaire dienst, bij de Landmacht of de Marine waren, maar natuurlijk ook aan de families van Koopvaardijpersoneel en anderen, die op een of andere manier in Engeland terecht gekomen waren bijv. de vele burgerchauffeurs die vanuit Zeeland overgestoken waren.

Het heeft natuurlijk niet ontbroken aan steunaanvragen voor andere doeleinden en het behoeft geen betoog dat deze gevallen niet zonder meer terzijde gelegd werden. Zij werden of doorgegeven aan

organisaties die reeds op dat speciaal gebied werkzaam waren óf zij werden door een speciaal opgezette actie geholpen.

Wanneer hier gesproken wordt van veiligheid en gevaar, dan wordt hieronder verstaan gevaar voor het onbelemmerd werken van de organisatie, dus gevaar van de gesteunden,

De organisatie werd verder als volgt opgebouwd:

Op verschillende plaatsen, in fabrieken en kantoren en in de omliggende dorpen, werden „cellen" gesticht onder leiding van één persoon die maandelijks of wekelijks de bijdragen heeft geïnd. Deze droeg maandelijks het verzamelde bedrag af aan de centrale penningmeester die ook weer voor de distributie zorgde.

Verder werden er „contactmannen" aangewezen, die elk een aantal gezinnen bezochten. Dezen onderzochten de financiële toestand van de hen toegewezen gezinnen. Verder lag het ook op hun weg, om naast de financiële steun, ook de morele steun te verzorgen. Naar gelang van de bevindingen van de contactmannen werden de periodieke uitkeringen vastgesteld.

Om ook in die gevallen waar geen directe steun nodig of niet op prijs gesteld werd toch iets te kunnen doen, werd het „Verjaardagfonds" ingesteld. Op de verjaardagen van de gezinsleden of andere feestelijke gebeurtenissen als ook op St. Nicolaas en Kerstmis werd een bepaald bedrag uitgekeerd.

Dit geld kon door de contactman besteed worden voor verrassingen of in contanten uitbetaald worden afhankelijk van de omstandigheden van het gezin. Later werd ook een bepaald bedrag per gezinslid uitgekeerd als vakantietoelage terwijl in vele gevallen textielgoederen, schoenen en levensmiddelen werden verstrekt. Vooral deze levensmiddelenvoorziening heeft prachtig gewerkt, hoewel er soms zeer grote moeilijkheden door de organisatoren moesten worden opgelost.

RESULTATEN.

Nu nog enige cijfers die de voortdurende groei van het werk kunnen illustreren:

In het begin van 1941 werd maandelijks een bedrag van ca. f 200. bijeen gebracht. In de maand Januari 1942 bedroegen de inkomsten f 567.75, terwijl de uitgaven in die maand f 458.20 bedroegen. In de maand December van datzelfde jaar waren de maandelijkse inkomsten opgelopen tot bijna f 1700.-, terwijl de uitgaven dat bedrag nog iets te boven gingen. In 1942 bedroeg de „omzet" bijna f 14000.

Uit het hierbij afgedrukte staatje, ziet men, dat de cijfers voor 1943 weer een geweldige stijging toonen.

De cijfers van 1944 zijn lager doordat deze alleen betrekking hebben op de kring Eindhoven, terwijl de cijfers van de voorafgaande jaren betrekking hebben op het gehele Zuiden.

In de loop van het jaar 1943 werd de decentralisatie verder doorgevoerd, en werden de gelden van de kring Eindhoven en de „Provincie afzonderlijk beheerd.

De getallen over 1945 liggen nog lager doordat in Maart 1945 de geldinzameling stopgezet werd, het Zuiden was toen al een half jaar bevrijd, en vele steungevallen aan de officiële instanties overgedragen.

Op 1 oktober 1945 bedroeg het saldo nog ruim f 700.-. Dit geld wordt gebruikt om nog steun te verlenen in die gevallen waar langs officiële weg nog niet voldoende geholpen kan worden. De ondersteuning mag niet worden gestopt voordat wij er zeker van zijn, dat de betrokkenen op andere wijze geholpen worden.

Velen werden in de oorlogsjaren op deze wijze gesteund, in de kring Eindhoven alleen al 52 gezinnen. Namens deze gezinnen brengen wij hiermede onzen hartelijken dank aan al diegenen – waarschijnlijk meer dan 1000 personen! — die dit werk gesteund hebben door hun bijdragen. Zij maakten het mogelijk, dat de sympathie van het Nederlandsche volk getoond werd aan de familieleden van hen die streden voor een **Vrij Nederland**.

OVERZICHT: in gulden

1941 inkomsten 4135.40 - 1941 uitgaven 3231.32

1942 inkomsten 13754.12 - 1942 uitgaven 13845.49

1943 inkomsten 32920.72 - 1943 uitgaven 32272.43

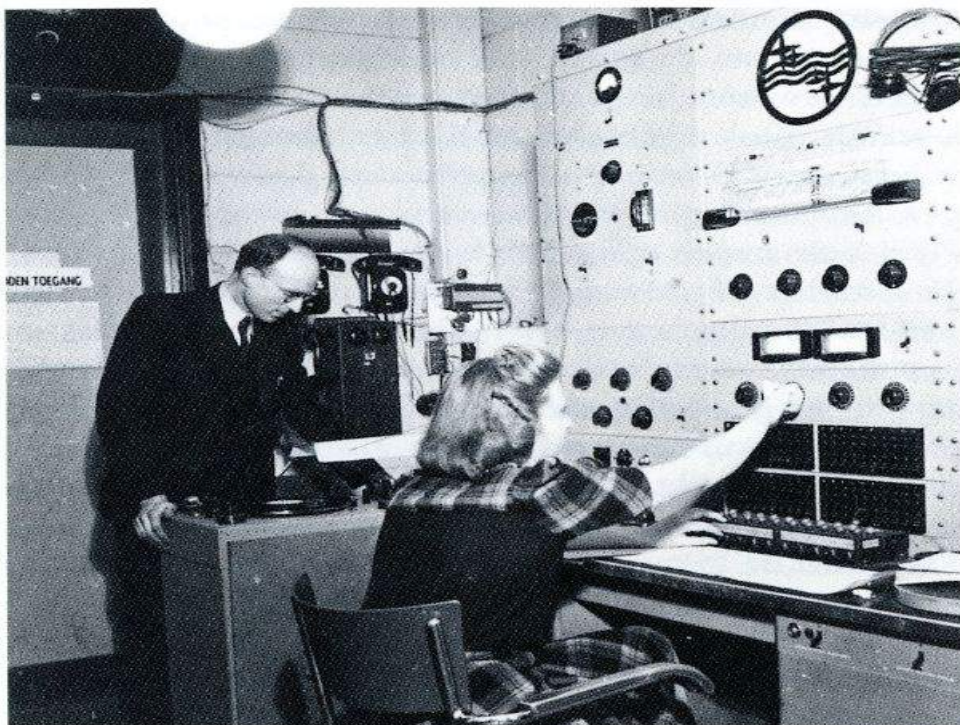
1944 inkomsten 23861.63 - 1944 uitgaven 22701.69

1945 inkomsten 4171.14 - 1945 uitgaven 6079.00

totaal inkomsten f 78843.01

totaal uitgaven f 78129.93

Saldo op 1 oktober 1945: f 713.08.

‘Herrijzend Nederland’

Gedurende de oorlog was op het NatLab bij Philips in Eindhoven in het diepste geheim gewerkt aan een 1400 kilowatt radiozender. Cornelis Gehrels, die ook deelnam aan het ander verzet, had daar de leiding over.

zenddatum van 3 oktober 1944 tot 19 januari 1946.

„Hier Herrijzend Nederland, de vrije zender op vaderlandse bodem". Op 3 oktober van het bevrijdingsjaar 1944, nauwelijks drie weken nadat de stad Eindhoven door geallieerde parachutisten was bevrijd, klonk dit zinnetje voor de eerste maal door de ether. aldus De vrije Philips Koerier 18 september 1946.

Weinig luisteraars zullen deze openingszinnen hebben gehoord, De eerste maanden was er een strenge rantsoenering van de beschikbare hoeveelheid elektriciteit en bijna iedereen had zijn radio moeten inleveren. Opgeroepen werd om lampen uit te doen als men naar de radio luisterde om stroom te besparen. Ook luisteren na 17.00 uur was in bevrijd Nederland verboden omdat het elektriciteitsnet te veel werd belast.

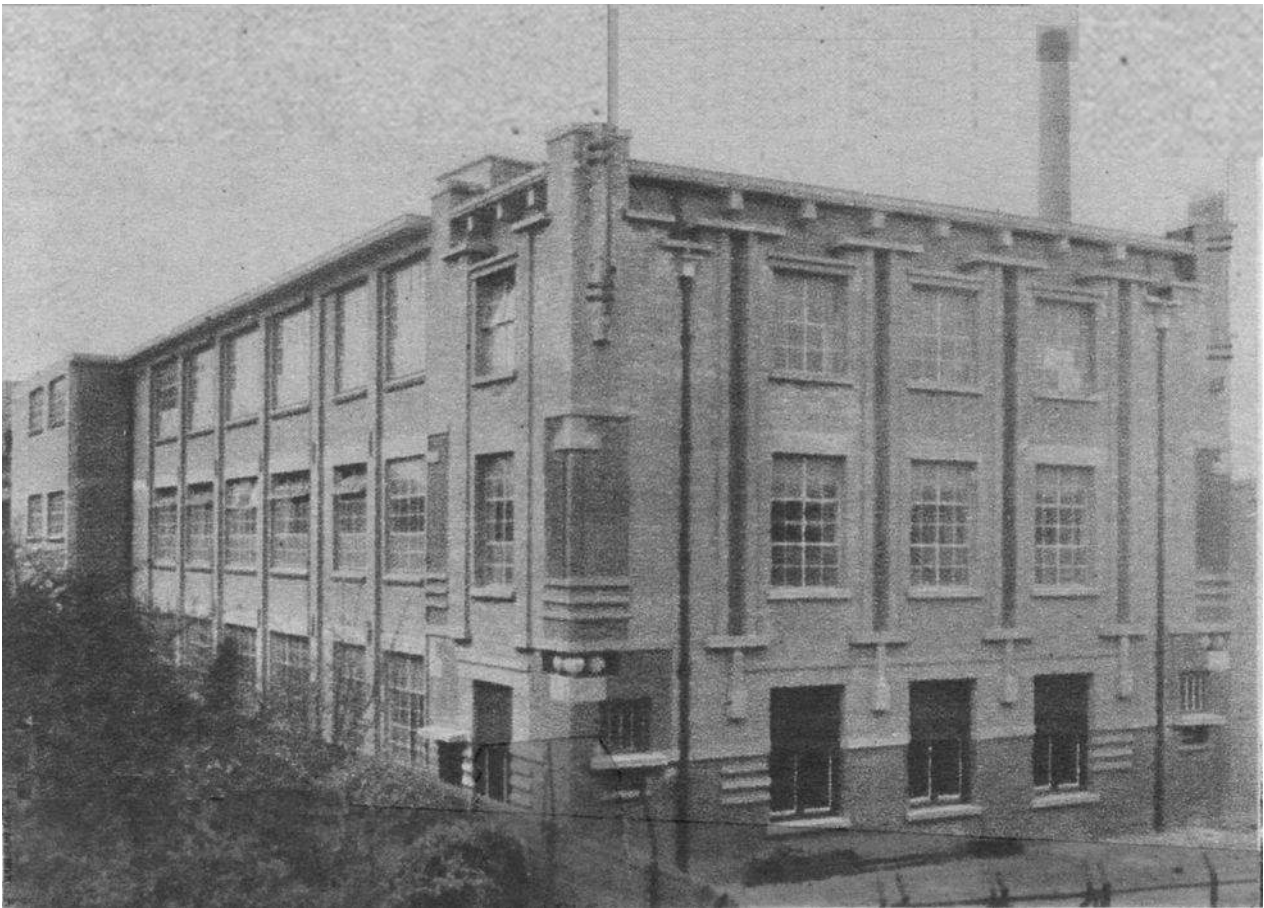
Belangrijkste was de Philips zender werkte en kon in een groot deel van bezet Nederland ontvangen worden.

Zoals we al vermeld hebben kreeg Tromp, via Schreinemachers, de opdracht van de Nederlandse regering in ballingschap door, om een landelijke noodzender bouwen voor het geval de Duitsers de landelijke radiozenders in Hilversum zouden opblazen. Die kans was reëel als de nazi's de oorlog zouden verliezen.

De zender voorbereidingen waren in 1942 gemaakt door dr W. Keeman, die bij zijn moeder woonde op Floralaan 182. Hij werd gearresteerd in Zaandam. De belastende materialen, papieren en onderdelen zijn direct uit zijn huisadres gehaald (door Tromp?) .

Hierna is er ruimte gevonden in de trijfabriek, Bleekstraat van Frima Leo Schellens, dit gebouw was door Philips gehuurd i.v.m Engelse bombardementsschade van 30 maart 1943.

Voor dit mega-schaduwproject schakelde Tromp zijn collega ir. G. van Beusekom (Koekoeklaan 2) in. Foto Philips in de trijfabriek hieronder.

Cor Gehrels heeft al in de zomer van 1942 de zender gereed. Deze verhuist mee naar de nieuwe locatie. Later vertelt zijn vrouw, " Hij had er altijd verschrikkelijk veel plezier in dat hij aan de zender bezig was zonder dat de toeziende Duitsers er erg in hadden dat het een zender was". Een bestaande installatie voor meting van zendbuizen werd omgebouwd naar een zender. De zender bestond uit 3 losse onderdelen die deels verstopt waren in het Natlab of natuurkundig laboratorium zoals toen heette. Een deel van installatie was zo groot dat deze niet te verstoppen was. Men heeft de Duitse toezichthouder voor de gek gehouden en dat deel van de zender voorgesteld als een meetstation voor radiobuizen, wat ook zo was.

Cor Gehrels (1906-1945) heeft een groot deel van het bouwwerk gedaan, waarschijnlijk wel geholpen door paar andere collega's.

In de laatste oorlogsdagen is, toen de moffen alles wegroofden, is de ruimte waar de zender stond, verstopt achter een stapel dozen. De zender was bij de bevrijding van Eindhoven al klaar voor gebruik maar door gebrek elektriciteit, geen waterdruk voor de koeling en administratief gedoe over de zendfrequentie met de Engelsen, pas te beluisteren op 3 oktober 1944.

Een van de eerst omroepsters was [Netty Rosenfeld](#), ze had als Joodse in Eindhoven ondergedoken gezeten. "Zij was een mooie meid en had een prachtige radiostem. Ze kon ook heel goed zingen. Ze heeft hier met diverse bands nog opgetreden onder de naam Netty van Doorn", herinnert [Nijsen](#) zich nog in het Eindhovens Dagblad.

Speciaal uit Engeland was H. J. van den Broek al op 19 september 1944 overgekomen naar Eindhoven om met zijn bekende stem de zender het juiste vertrouwen te geven. In de oorlogsjaren was hij een van de vaste omroepers onder de schuilnaam „Rotterdammer” De heer van den Broek

was o.a. met Drs. L. de Jong en A. den Doolaard de ziel van Radio Oranje „de stem van strijdend Nederland”.

De dag dat van den Broek aankwam, werd Eindhoven gebombardeerd door de Duitsers, hierdoor en andere oorzaken zijn de uitzendingen later begonnen. Negentig procent van de Herrijzend Nederland medewerkers kwamen uit Eindhoven. Na een oproep leverden honderden Eindhovenaren hun platencollectie in, voor de muziek op de zender.

Herrijzend Nederland zond in mei 1945 dagelijks hele lijsten uit van gevangenen die terugkeerden uit gevangenschap. De communistische krant de Waarheid publiceert de lijsten van [ex-politieke gevangenen](#). Een aantal personen komen uit Eindhoven. zoals: Johannes v. d. Haar, Walter Heeren, Jantje Kapman, Stephan Hanstein, Serge Kaplan, Carolus Rijkaart, Walter Heeren, Alfred Pappers, Gerrit Beenink, Aaltje Buys, Francisca Durigo, Johan van Hapert, Maria van Hoop en George de Graaf.

[Herrijzend Nederland](#), naast Radio Oranje in Londen, was vanaf dat moment de tegenhanger van de door NSB'ers geleide gelijkgeschakelde "Nederlandsche Omroep" in Hilversum, die tot 6 mei 1945 uitzond.

In het boek "Het radiotoestel in de Tweede Wereldoorlog" schrijft G. Verheijen dat Radio Herrijzend Nederland vanuit Eindhoven maar 9 maanden heeft uitgezonden en wel van 3 oktober 1944 tot 11 juli 1945. Daarna gingen de uitzendingen onder de naam Herrijzend Nederland wel door tot januari 1946, maar die uitzendingen kwamen via zenders elders in het land en niet meer via de zender in Eindhoven. In Eindhoven werd wel nog steeds het programma gemaakt.

Veel meer achtergrond informatie over Radio Herrijzend Nederland in [pdf-artikel van Gidi Verheijen](#) in radio historisch tijdschrift van 2017.

Uiteindelijk ging radio Hilversum weer volledig uitzenden voor heel Nederland. Een radiozender bouwen is één maar het uitzenden van radioprogramma's was toch weer een ander vak.